

РЕШЕНИЕ

№ 2572

гр. София, 17.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 19.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **675** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 ЗУТ. Образувано е по жалба на В. Л. И. срещу Заповед № ДК-02-ЮЗР-529 от 24.11.2011г. на началника на РДНСК Югозападен район.

В жалбата се посочва, че заповедта е неправилна и незаконосъобразна. Твърди се, че съставения констативен акт е необоснован и в него липсвали фактически констатации. Било отразено, че имотът е собственост на Столична община /СО/, но липсвали доказателства за това. Неверни били констатациите относно годината на извършване на строежа. Твърди се, че не била изследвана и възможността строежът да е търпим, тъй като са налице предпоставките на § 16 от ДР на ЗУТ. Налице било и нарушение на административнопроизводствените правила, заповедта не била издадена от надлежен административен орган. Моли съдът да отмени заповедта. Претендира разноски.

Ответникът – началника на РДНСК Югозападен район, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Твърди, че от доказателствата по делото, вкл. от свидетелските показания се е установило, че строежът е незаконен, тъй като е изграден без строителни книжа. Строежът не бил допустим и към момента на изграждането му и към настоящия момент, тъй като не отговаря на строителните норми. Моли съдът да отхвърли жалбата. В случай, че съдът отмени заповедта е направено възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт

на всички основания по чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването. Жалбата е подадена в срок, тъй като видно от обратната разписка, заповедта е съобщена на жалбоподателя на 22.12.2011г., а жалбата е подадена по пощата на 05.01.2012г. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От събраните по делото доказателства се установява следното от фактическа страна.

На 18.04.2011г. служители на Столична община, район О. купел са извършили проверка по документи и оглед на място на урегулиран поземлен имот /УПИ/ II-1046, м. „в. з. Горна баня – Б. поляна”. Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол № 18/20.06.2011г. От представения Акт за общинска собственост № 2015 от 19.01.2006г. се установява, че УПИ II-1046 е частна общинска собственост. С писмо вх. № С11-1622-09-600 от 08.07.2011г. преписката е изпратена на Началника на сектор С. при РДНСК – Югозападен район. На 13.09.2011г. служители на сектор С., РДНСК Югозападен район са извършили проверка на строеж „Масивна ограда”, намираща се в м. „в. з. Горна Б. – Б. поляна”, кв. 81, УПИ II-1046. За резултата от проверката е съставен констативен акт /КА/ № С11-1622-1 от 13.09.2011г. В КА е посочено, че строежът е собственост на В. Л. И., а имотът е собственост на СО. За строежа няма издадени строителни книжа – одобрени проекти, разрешение за строеж, протокол за откриване на строителна площадка, протокол за определяне на строителна линия и ниво. КА е връчен лично на И. на 19.09.2011г. На 28.09.2011г. И. е депозирал възражение (вх. № С11-1162-13-863) във връзка със съставения КА. Към същото не са приложени строителни книжа. Във възражението се посочва, че годината на извършване на строежа е 1986, но доказателства в тази връзка не са представени. Въз основа на съставения КА, е издадена оспорената в настоящото производство заповед, с която е наредено да бъде премахнат незаконния строеж – „Масивна ограда”, находящ се в УПИ II – 1046, кв. 81, по плана на [населено място], м. „в. з. Горна Б. – Б. поляна”, извършен от В. И. Л..

По делото са представени нотариално заверена декларация от С. И. М. от 14.06.2006г., която съдът намира, че не следва да кредитира, а и същата не е приета като доказателство по делото. Представена е и нотариално заверена на 25.01.2013г. декларация от С. И. М.. От същата съдът намира, че следва да кредитира само информацията относно годината на построяване на оградата – 2001г. Даването на съгласие от непосредствен съсед има значение за издаването на строителни книжа, каквито в процесния случай не се представиха.

По делото е изслушана и приета без оспорване от страните съдебно – техническа експертиза. От експертизата се установяват следните относими към спора факти:

1. УПИ II-1046, кв. 81 е ограден от четирите страни с масивна плътна тухлена ограда с височина 2.20 м. и дебелина 0,25 м. Оградата е измазана, покрита с керемиди, има цокъл от дялан камък. Монтирани са три метални врати.
2. Северната и източната регулационни линии на УПИ II-1046, напълно съвпадат с изградената на място ограда. Оградата в тази и част не попада в чужд имот.
3. Западната и южната вътрешни регулационни линии на УПИ II-1046 не съвпадат напълно с изградената ограда. От запад оградата навлиза в съседен УПИ – I-920. От юг оградата навлиза в съседен УПИ III-1047.
4. По източната граница, която е с лице на улица оградата, е дълга 22.13 м., а

височината и е 2.20м. Източната регулационна линия е улична регулационна.

5. По северната граница дължината на оградата е 22.50 м. Оградата е с височина 2.20 м.

6. По отношение на сградите в УПИ-920 и в УПИ XI-1047 разстоянието е в рамките на допустимото. Сградата в УПИ III-1047 е построена на границата на съществуващата ограда, а не по южната регулационна линия, отстояща на около 20-30 см.

7. Изградената в УПИ II - 1046 полумасивна жилищна сграда със склад отстои на около 0.50 м. от съществуващата плътна ограда и на около 0.30 м. от южната регулационна линия. Не са открити от вещото лице документи, въз основа на които да се прецени дали изграденото отговаря на нормативните изисквания (примерно писмено нотариално заверено съгласие на двете страни, предвидено калканно застрояване).

8. За извършения строеж не са открити строителни книжа.

9. Имотът е попълнен в кадастралния план през 1999г. Видно от плана имотът, е бил ограден с лека прозирна ограда. След одобряване на ПУП и при съпоставяне на данните за оградата и при огледа на място се установява, че е имало промяна в местоположението и вида на оградата.

10. Поради липсата на информация не може да се определи дали са спазени правилата и нормативите в строителството.

Съдът кредитира частично експертизата като обоснована, непротиворечива, кореспондираща със събраните по делото доказателства и изготвена от лице притежаващо съответната професионална квалификация и специални знания. Съдът не кредитира експертизата в частта, в която вещото лице, е дало заключение относно допустимостта на строежа, тъй като тези му заключения противоречат на доказателствата по делото и на някои от констатациите в самата експертиза.

По делото е разпитан и свидетеля В. С. Р.. От показанията на същия се установява, че около 2000г. мрежата е била сменена със сегашната ограда. Съдът кредитира показанията на свидетеля, но отчита и факта на дългия период от време изминал от изграждането на оградата. Свидетелят не посочва точната година на построяване на оградата, а посочва, че същата е построена около 2000г.

За установяване компетентността на издателя на акта, по делото е представена Заповед № РД-13-446/01.11.2010г. на началника на ДНСК и Заповед № РД-13-297 от 14.12.2011г. на началника на ДНСК.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна. Съгласно § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, в редакцията му към датата на издаване на заповедта, "строежи" са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението. С оглед на посоченото определение процесната ограда е строеж по смисъла на закона.

Настоящият съдебен състав преценява оспорваната заповед като такава издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. Съгласно чл. 225, ал. 1 ЗУТ, в редакцията му към датата на издаване на заповедта, заповедите за премахване на незаконни строежи или части от тях се издават от началника на ДНСК или упълномощено от него лице. В процесния случай заповедта е издадена от

упълномощено лице, в рамките на предоставените му правомощия. Предвид това не се споделят доводите на жалбоподателя, че заповедта не е издадена от надлежен орган. Спазена е и установената форма на административния акт съгласно изискванията на чл. 59 АПК.

Процесната заповед е издадена с правно основание чл. 225, ал. 2, т. 2 ЗУТ – за строеж изграден без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. С оглед посоченото правно основание и изложените в заповедта мотиви следва да се извърши проверка на оспорения административен акт.

По делото не се представиха доказателства, че строежът е изграден в съответствие с одобрени строителни книжа. Оградата е от строежите, за които е предвидено, че не се изисква одобряване на инвестиционни проекти за издаване на разрешение за строеж (чл. 147, ал. 1, т. 7 ЗУТ), т. е. предвиден е по облекчен ред за издаване на строителни книжа. Тъй като в случая безспорно се установи, че строителни книжа не са издавани следва да се прецени дали строежът е търпим. От доказателствата по делото (декларацията на М. от 2013г., свидетелските показания, СТЕ) се установи, че процесната ограда е изградена през 2001г. Твърдението на жалбоподателя, че оградата е изградена през 1986г. не се подкрепи от събраните по делото доказателства. С оглед годината на построяване на строежа правилата на § 16 от ДР на ЗУТ са неприложими, поради което не може да се приеме, че строежът е търпим. Следва да се отбележи, че процесната ограда не отговаря на изискванията на чл. 48, ал. 3, 4, 7, т. е. не е допустима по действащите правила и нормативи. Следователно неприложима е и разпоредбата на § 127, ал. 1 от ПЗР към Закона за изменение и допълнение на ЗУТ (ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 26.11.2012 г.). И към 2001г. плътната част на оградата към улицата е следвало да бъде до 0.6 м. Освен това към датата на издаване на заповедта §127 не е съществувал, поради което няма как да бъде взет предвид.

Предвид това издадената заповед за премахване, на посоченото правно основание е правилна.

При издаването на заповедта съдът намира, че не са налице допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосновават отмяна на заповедта само на това основание. Преди издаването на заповедта, е съставен КА, същият е връчен на жалбоподателя, като той е депозирал възражение. Видно от мотивите на заповедта възражението не се уважава, поради непредставяне на доказателства, оборващи направените при проверката констатации.

Предвид гореизложеното заповедта се явява законосъобразна и като такава следва да се потвърди.

При този изход на спора претендираните от жалбоподателя разноски не следва да му се присъждат. Ответникът не претендира разноски и юрисконсултско възнаграждение, поради което такива не му се присъждат

На основание чл. 215, ал. 7, вр. чл. 137, ал. 1, т. 6 вр. чл. 147, ал. 1, т. 7 ЗУТ, решението не подлежи на обжалване.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Л. И. срещу Заповед № ДК-02-ЮЗР-529 от 24.11.2011г. на началника на РДНСК Югозападен район

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: